

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XXII, оп. 85 (2310)

Велико Търново, събота, 16 юли 1966 г.

Цена 2 стотинки

Деветият конгрес на Партията

УСИЛНИ ДНИ

В тези дни в селата на ТКЗС „Първи май“ — Обединение е тихо. Машини и хора са тръгнали стремително да изпълняват производствено-финансовата програма на кооператива по бригади и ферми. Едновременно се изпълняват няколко задачи. Не може да се твърди, че една от тях е важна, а изпълнението на другите може да се забави. Сега се прибира реколтата, но това далеч не значи само жътва на есенници. Бераат се домати и корнишони, балира се и се извозва слама, люцерново сено, сеят се втори култури, изорават се стърнища. На изпитание е поставена кооперативната техника, уменият и физическите сили на хората.

Всекидневно в складовете постъпват стотици тонове овършана пшеница, изпращат се на пазара зеленчуци, овошки и друга селскостопанска продукция. Ечемикът се отплати щедро и стопанството получи над 300 килограма среден добив от декара. От пшеницата са овършани вече над 2500 тона зърно. А най-много корнишони е набрала бригадата на Стефан Александров.

Жаркото слънце наложи още една задача пред кооператива — напояването. Тръгнаха живителни струи в царевичните блокове, в люцерната, захарното цвекло. Всички — стари и млади, са в надпревара за получаване на повече продукция, за достойно посрещане на Деветия конгрес на Партията.

И. Каранцалиев

М. Димитрова

БЪРЗО ДА СЕ ЗАСЕЯТ ВТОРИТЕ КУЛТУРИ

Това лято съществуват изключително благоприятни условия за отглеждане на втори следжътвени култури. Доскоро имаше обилни валежи. В орния слой и в подълбоките пластове на почвата се натрупало достатъчно влага за бързо поникване на семената. От друга страна голяма част от освободените площи на ечемика и пшеницата са поставени на поливни условия. Така че няма никакво основание себнта на вторите култури да се бави, още повече че в окръга е предвидено 19 000 декара царевична втора култура да се отгледа за зърно.

Онези стопанства в окръга, които добре разбират значението на ранната сеитба съумяха да създадат много добра организация на работата още след първия жътвен ден. Бързо освободиха площите, забиха плуговете във влажния чернозем и пуснаха сеялките. Така за съвсем кратко време изпълниха плана си за сеитбата на вторите фуражни култури и продължават още да сеят, както е в Павликени, Долна Оряховица, Морава, Алеково и другаде.

Но общо картината в окръга не е много радваща. Макар в сравнение с миналата година сега да сме по-напред в изпълнението на плана, това не може да ни успокоява. Миналогодишните условия бяха несравнимо тежки. А сега няма пречки и никакви обективни условия не могат да оправдаят бавния темп на сеитбата. Твърде много изостават стопанствата в Полски Тръмбеш, Стражица, Джулю-

нига, Драганово, Горна Студена, които едва преполовяват сеитбата. Главна причина за това е, че не се вземат бързи мерки за излизане на сламата. От друга страна още не се преминава на денонощна работа на тракторите, което е особено наложително сега, в най-напрегнатия сезон на селскостопанските работи.

Твърде тревожно е положението със сеитбата и засаждането на вторите зеленчукови култури, чиято продукция може да компенсира до голяма степен загубите, причинени от наводненията. Досега са засети със зелен фасул, корнишони, зеле, домати и други около 6600 декара. А миналата година площите на тези култури надминаваха 15 000 декара. В Бяла черква, Дъскот, Самоводене, Лясковец засетите втори култури са на незначителни площи, въпреки че там има достатъчно поливни земи.

Всяко по-нататъшно забавяне на сеитбата на вторите култури означава увеличаване на трудностите, тъй като изпаренията са интензивни, почвата се засушава и, за да се засее качествено, трябва предварително да се полее. Затова усилията трябва да се насочат към такава организация на работата, която ще позволи в близките няколко дни да се приключи със сеитбата на вторите култури. Това ще обезпечи за животните повече фураж, за пазара повече пресни зеленчуци — повече доходи за кооператорите и механизаторите, изпълнение на плана и дадените обещания.

В ХАИНБОАЗ ОТНОВО ЕКНА БРИГАДИРСКА ПЕСЕН

В четвъртък вечерта в околността на Вонеща вода на тържествен бригадирски сбор стана официалното откриване на националната бригада „Христо Ботев“, която ще работи за навигане на пътя през „Прохода

на републиката“. На откриването на събраниято присъстваха представители от Окръжния комитет на Комсомола в Стара Загора, водени от първия секретар на комитета Васил Каранованов и много гости от селото. Строените пред палатките бригадири с гръмоура посрещнаха знамето на бригадата. След тържествената проверка и рапорта на командира на бригадата Михаил Дончев пред първия секретар на Комсомола, под звуците на „Вий жертва паднахте“, изпълнен от военния духов оркестър на Велико Търново, бригадири-те почетоха с едноминутно мълчание паметта на падналите в антифашистката борба. Изведнаж Балканът захтея от изстрелите на картежници и ав-

томати. От небето се посипаха многоцветните звезди на бораките. След зарята към средношколската бригада се обърна с топли думи Каранованов. Той им разказа за трудовия героизъм на нашите бригадири, които двадесет години и ги призова да следват примера на техните по-големи сестри и братя.

След богатата литературно-музикална програма, в която звучаха стихове от Никола Вапцаров, Пеню Пенев и бодри бригадирски песни, тържественото събрание бе закрито. Двестата бригадири се отправиха към палатките на отид, за да съберат сили за новия изпитан с труд ден.

Е. ХАДЖИДОНЧЕВ

Свежи струи

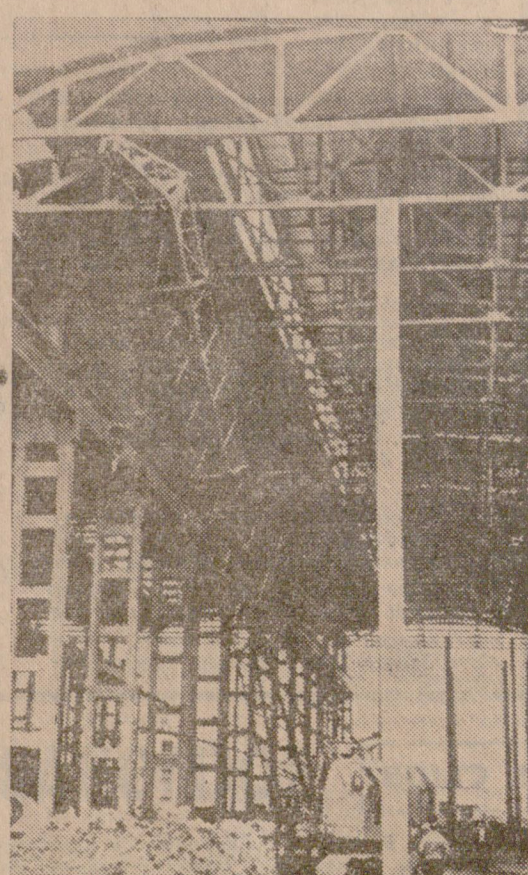
Настъпиха решаващи дни за напояване. За да налее зърно царевичната сега се нуждае от много влага. В това са убедени кооператорите от ТКЗС в Карансен. Заедно с другите неотложни полски работи те вдигаха и савците на напоявателните канали. Към избуялите царевични блокове, към лю-

перните и захарното цвекло потеклоха хладни, живителни струи.

Досега са полети над 3000 декара селскостопански култури. С всеки изминал ден темпът на напояването се засилва.

В. Филипова

ЗОРЯ ПОЛТАВЩИНИ

Един от най-големите в Европа

ПРЕДИ ДВЕ ГОДИНИ семейството на новите строени в Полтава се увеличи с още един член — започна строителството на един от най-големите в Европа заводи за химическо машиностроение. Гордостта на предприятието ще бъде производственият корпус, който има площ 55 000 кв. м. В основите на това гигантско съоръжение са вложени 5000 кубически метра бетон. Като използват най-новите достижения на съвременната строителна техника, от започването на строителството досега монтажниците вече монтираха над 10 000 кубически метра железобетонни панели и около хиляда тона металоконструкции.

Главният инженер на строителното управление „Полтавхиммашстрой“ Ян Яковлевич Падинкер разказва:

— Нашият колектив се явява в ролята на генерален организатор. Общо в изграждането

на „Химмаш“ вземат участие 19 строително-монтажни организации. Искане ми се особено да спомена монтажниците от специализираното управление № 120 на тръста „Днепросталконструкция“. Нена отидем при тях.

И ето, ние сме сред монтажниците от бригадата на Анатолий Степанович Муравьев. Разговаряме с бригадира, който с охота разказва:

— Нашата задача е в най-близките дни да монтираме всичките 18-тонни железобетонни колони. Работата върви добре. Добре работят монтажниците А. Н. Ричков, В. Ф. Голощапов, електроженистът Г. О. Козлов (снимка № 1). В продължение на месец вече са монтирани 120 кубически метра железобетон.

Мощният 25-тонен кран (снимка № 2) ба

(Следва на 4 стр.)

ЗА ТЕБЕ, НАШЕ ВЕЛИКО ТЪРНОВО!

БЕСЕДА С ХР. НЕДЯЛКОВ — ПЪРВИ СЕКРЕТАР НА ГРАДСКИЯ КОМИТЕТ НА ДКМС

ганизира работата на над 5000 средношколци от града така, че те да бъдат наведущо място в развитието на своя роден град, в развитието на града на своята младост.

Най-отговорното дело, с което великотърновските средношколци се заемат, това е с придобитите от тях средства от есенните трудови бригади, събирането на отпадъци, културни и други прояви, да бъде изградена паметна композиция на Велчовата гора, организирана срещу отоманското иго през 1835 година. Предложението е тази композиция да бъде изградена някъде около площад „Велчова гора“. Паметникът, с централни фигури на организаторите на заверата Велико Джамджията и Георги Маричев, ще бъде завършен и тържествено открит на Републиканския средношколски събор през 1968 година, заедно с откриването на паметниците на Ивайло и Димитър Благоев, които ще строи цялата средношколска младеж от страната.

Средношколците от града са вече в стремежение. То ще се проведе в два етапа. Още

това лято средношколците ще се борят за отработване на 30 слънчеви дни, като активно се включват в бригадите. Там те разгръщат разнообразна идейно-политическа работа.

През първия етап от съревановането се предвижда да бъдат набрани средствата по призива на Централния средношколски събор и 70 на сто от средствата за паметната композиция на Велчовата гора. Първият етап ще завърши с общоградски средношколски събор през 1967 г.

По случай 680 години от въстанието на Ивайло през 1967 г. средношколците ще бъдат инициатори на паметна проява и тържества в града.

Ентузиазмът на средношколската младеж е голям. Идеите и замислите са богати и интересни. Има всички условия 5-те хиляди средношколци на Велико Търново да участват в общия устрем на средношколската младеж в страната и да дадат най-голям принос в изграждането на Велико Търново като исторически, културен и туристически град.

ПЪРВЕНЦИ В ЖЪТВАТА

1. Тодор Цветанов от ТКЗС — Масларево, пожънал с комбайн СК—4 2623 декара есенници и овършал 909 тона зърно.

2. Кирил Кръстев от ТКЗС — Масларево, пожънал с комбайн СК—4 2321 декара есенници и овършал 860 тона зърно.

3. Павел Георгиев от ТКЗС — Дъскот, пожънал с комбайн СК—3 1760 декара есенници и овършал 796 тона зърно.

4. Георги Пангелов от ТКЗС — Ресен, пожънал с комбайн СК—3 2075 декара есенници и овършал 782 тона зърно.

5. Кръстю Дечев от ТКЗС — Долна Липница, пожънал с комбайн СК—3 2230 декара есенници и овършал 779 тона зърно.

6. Кирил Асенов от ТКЗС — Долна Липница, пожънал с комбайн СК—4 2150 декара есенници и овършал 753 тона зърно.

7. Александър Петков от ТКЗС — Павликени, пожънал с комбайн СК—3 2209 декара есенници и овършал 691 тона зърно.

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на по-важните селскостопански работи към 14 юли 1966 година.

ТКЗС и ДЗС	жътва на пшеница	сеитба на царевична култура
	в проценти	в проценти
Павликени	96	150
Обединение	90	100
Алеково	86	110
Полкряище	84	85
Морава	83	100
Масларево	80	95
Ореш	80	83
Горна Студена	80	51
Драгомирово	79	100
П. Сеновец	78	80
Д. Липница	77	87
Ресен	76	100
П. Тръмбеш	63	53
Д. Оряховица	62	142
Върбовка	58	80
Овча могила	55	54
Козловец	54	120
Карансен	54	100
Джукотница	54	51
Дъскот	53	78
Бяла черква	52	89
Стражица	48	31
Асеново	46	72
Камен	43	112
Михалици	43	103
Сухиндол	43	70
Сушица	42	95
Лясковец	39	109
Страхилов	39	73
Самоводене	34	96
Драганово	27	42
Княлфарово	19	37
ДЗС		
Совата	85	27
Кесарево	38	30
Свищов	34	—
Златарица	28	43
Еврово	18	—
Перова кория	14	6
Велико Търново	8	17
Балван	7	44
Елена	5	—
Буйновци	2	—
Константин	0	0
Сред. за окръга	53.4	82.2

НА КОЕ СТЕ МЯСТО?

ПОЛУЧЕНА СРЕДНА И ОБЩА ПРОДУКЦИЯ ОТ ЖИВОТНОВЪДСТВОТО КЪМ 1 ЮЛИ 1966 Г. В ТКЗС И ДЗС НА ВЕЛИКОТЪРНОВСКИ ОКРЪГ

	Краве мляко	Я ЙЦА		
Т К З С	Среден млеко-мал от фу-зжна краве м 1 юли 1966 г.	В % спря-мо средна по-служба от фу-зжна краве м 1 юли 1965 г.	Средна нос-лужба от фу-зжна краве м 1 юли 1966 г.	В % спря-мо средна по-служба от фу-зжна краве м 1 юли 1965 г.
Морава	1625	99	—	—
Ов. могила	1585	112.2	92	100.8
Стражица	1517	100.3	90	106.9
Алеково	1492	117.1	92	181.9
Г. Студена	1461	107	83	129.6
Върбовка	1420	125	92	89.7
Козловец	1406	105.4	102	120.6
Полкряище	1399	108.5	—	81.8
Павликени	1397	99.5	94	125.9
Пол. Сеновец	1371	114	97	122.1
Дол. Оряховица	1343	117	88	99.6
Д. Липница	1315	121.3	98	154.5
Карансен	1254	108.2	88	118.2
Б. черква	1240	105.1	92	118.5
Михалици	1235	107.4	99	91.9
Княлфарово	1173	121.6	—	—
Ресен	1169	97.6	—	—
Асеново	1150	109.1	—	—
Обединение	1142	125.4	107	103.3
Лясковец	1140	109.2	100	115
Камен	1129	93.9	101	67.5
Дъскот	1104	105.8	—	187.5
Сушица	1097	119.6	94	108.9
Джукотница	1065	105.9	—	—
Ореш	1065	110.6	—	—
Драгомирово	1036	107	—	—
П. Тръмбеш	1006	114.6	110	11.8
Сухиндол	1002	89.8	98	11.8
Страхилов	977	98.4	87	99.5
Драганово	966	129.9	—	—
Масларево	927	101.1	103	117.2
Самоводене	904	108.9	—	—

Средно за ТКЗС:	1222	107.3	96	109
ДЗС				
Свищов	1711	123.4	—	—
Беврово	1366	145.9	—	—
Совата	1268	98.6	88	76
Елена	1151	111.6	—	—
Златарица	1075	117.3	—	—
Кесарево	1044	123.8	—	—
Константин	1029	126.5	—	—
Балван	986	101.6	—	—
Буйновци	980	189.7	—	—
В. Търново	900	118.5	—	—
Ц. кория	840	95.7	—	—

Средно за ДЗС: 1220 115.3 88 76

Василколаровци се готвят за достойна среща на Деветия партиен конгрес

АЛЕЯТА, която отвежда до работните зали на свилоточното предприятие „В. Коларов“ във В. Търново, е украсена с малки плакати: „Девети конгрес на БКП“. Там, където пък се разклонява пътят, на централното място стои табло. С едри букви, красиво е изписано: „Обещание в чест на IX конгрес на БКП...“ Но, ако човек съди само по думите и цифрите, посочени в него, ще добие грешна представа. Ежемесечно трудолюбивите свилоточачки коригират дадената дума, надхвърлят написаните цифри.

— Само шестмесечното ни беше достатъчно да се доближим до обещанието — с нескрита радост обяснява директорът Джевдет Чаушев.

Първоначално решиха: в годишния план е предвидено колективът да дава 75 на сто първокачествена продукция, но в чест на конгреса василколаровци ще дават 78 на сто първо качество. Така и написана в обещанието на голямото табло, сложено в сенчестата алея. Не минаха два-три месеца и се убедили, че имат повече сили. Зачеркнаха цифрата 78 и я направиха на 80. А когато тези дни отчехоха резултатите от първото шестмесечие, разбраха, че имат 84 на сто първокачествена продукция. Целта сега, в първите дни на второто шестмесечие, е да се запази и даже да се увеличи това голямо постижение.

Друг от показателите в обещанието гласи: До конгреса — 81 000 лв. надпланова продук-

ция. Колективът само досега успя да реализира надпланова продукция за 78 000 лв., което е явен признак, че и тука цифрите ще се коригират. Ще се изпълни и преизпълни думата за 2200 кг надпланово произведена първокачествена копринена прежда, за надпланово печалба от 6000 лв., всичко казано в името на Партията, в чест на нейния IX конгрес.

Творци на тези дела са хората, онези жени, които сутрин и вечер забързани преминават през сенчестата централна алея и застават край машините, за да изтеглят със сърчните си пръсти метрите, километрите тънка алатиста копринена нишка.

Напред ги водят комунистите. Ето — комунистката Елена Лазарова е производственичка и бригадир в смяна „А“ на втора секция. 16 души има в бригадата. Тя и другите две комунистки така организираха този немалоброен колектив, че цели четири месеца всичко произведено от тях беше само първокачествено. И сега те са близо до 100-те процента в първото качество. Последва ги бригадата на безпартийната Стефка Ангелова от смяна „Б“. Последва ги и неотстъпни, а се равни с тях — също четири месеца само 100 на сто първо качество продукция.

Партийната организация в предприятието има създаден такъв ред: партийните групи обсъждат всеки месец работата на всеки комунист в производството, личния му пример изобщо, начина, по който той въздейства на

безпартийните и комсомолците. На тримесечие такъв преглед на работата прави партийната организация.

Традиция в това предприятие, създадена вече от 4—5 години, е в чест на 9 септември и Октомврийската революция да се прави конференция на първенците. От началото на годината още партийното, профсъюзното, административното ръководство изготвят условия, на които трябва да отговаря всеки участник в тази конференция. И тази година започна подготовката, но с обявяването на партийния конгрес като централно условие се постави участието в предконгресното съревнование. И тази година традиционната конференция на първенците ще стане пак по същото време, но главно под знака на IX конгрес на БКП. Там ще бъдат отчетени резултатите от работата, ще разкажат опита си най-добрите производственици, най-плотните колективи. Партийният комитет предвижда да бъдат поканени и да изнесат концерт любими изпълнители на хората от колектива.

Василколаровци са организирал и силите си. Пред IX партиен конгрес те още веднъж показват, че са способни на самоотвержен безупречен труд. До дните на откриване на конгреса техните чуморни ръде още многократно ще коригират цифрите от обещанието, ще запишат нови успехи, посветени на любимата Партия.

Бл. ЙОРДАНОВА

В. Коларов, делегат на 15-я конгрес на БРСДП (т. с.) 1908 г. Габрово

„Той заслужено се ползва с обичта и уважението не само на трудещите се у нас, но и на всички честни и прогресивни хора в нашата страна и далеч зад нейните предели. За Васил Коларов, за неговия богат и прекрасен по съдържание живот, за неговата безукоризнена честност, за неговата обществено-политическа и научна дейност би могло да се напише цял том. Поколения ще се възпитават в демократичен и прогресивен дух, изучавайки неговата изключително ценна биография“.

Георги ДИМИТРОВ

„Научното, културното, политическото, общоидеологическо и морално духовно наследство, което Васил Коларов остави и като теоретик, и като политик, и като високообразована и дълбококръвствена и очарователна личност, ще служи наистина за правилно понататъшно възпитание на цели поколения“.

Из статията „Един от колосите на българския обществено-политически и културен живот“ — в „Руде право“ — Прага 1957 г.

ВАСИЛ КОЛАРОВ — ГОЛЕМИЯТ СИН НА БЪЛГАРИЯ

Един от най-любимите дълбоко уважавани учители и ръководители на Партията, на българската работническа класа и целия трудещ се народ е Васил Коларов. С право Централният комитет на БКП при чествването на неговата 70-годишнина през 1947 г. в специалното си приветствие отбелязва, че Васил Коларов е личност, която се отличава със силна логика, богата аргументация и убедителност, които представлява ценен капитал за нашата Родина.

Роден е на 16 юли 1877 г. в гр. Шумен като втори син на Петко Добрев Коларов. Това е омазана сдъносна и бурна година, когато руските войски минават величествения Дунав, за да донесат свобода на пет века пышкалия под османско иго българският народ. С идването на свободата започва своя живот. Расте в бурната обстановка на първите години след Освобождението и е свидетел на оформянето на българския капитализъм. Това оказва въздействие на будния младеж, който скоро поема по най-прогресивния път, свързайки се със социалистическото движение. Особено влияние на Васил Коларов оказват срещите, които той има още в Шумен, а после като ученик от Варненската гимназия и участник в социалистически кръжок, с основоположника на нашата Партия Димитър Благоев, особено въздействието на неговото формиране като такъв предан комунист и ръководител на комунистите.

Много е трудно да се обхване многостранната дейност и живот на такава личност, каквато е Васил Коларов. Той има изключително подчертани заслуги не само в българското, но и в международното социалистическо революционно движение. Васил Коларов най-общо казано това е секретарят на Българската комунистическа партия, секретарят на Комунистическия интернационал, министърът на външните работи в един от най-трудните периоди за Народна република България — периода на нейното утвърждаване, непосредствено след 9 септември 1944 година, министър-председателят на тази Република, който до последния си дъх ѝ служи предано и честно.

С големия си ум и богата ерудиция Васил Коларов играе голяма роля за изясняване на редица теоретични положения в партийната политика. Той има най-голям дял за осъзнаването и изправянето на грешката на Партията във връзка с Деветоюнския преврат през 1923 г.

Особено свидетел спомен народът пази за него като за организатор и водител, ръководител, стоял рамо до рамо с Георги Димитров, в първото антифашистко въстание — Септемврийското въстание в 1923 г.

Един от най-любимите и дълбоко уважаваните, един голям комунист и човек, един ръководител, когото Партията и народът поставят редом с Димитър Благоев и Георги Димитров — това е Васил Коларов.

Трибуна на народните съвети

Общественият съвет към пълномощническата

Общественият съвет към пълномощническата в съставните села на Градския общински народен съвет в Лясковец са сравнително нова форма в работата на съвета, която дава много положителни резултати. Докато в миналото всички местни въпроси се решаваха еднолично, от пълномощника, днес се решават от този колективен орган, работещ на обществени начала.

Към Градския общински народен съвет в гр. Лясковец има изградени четири обществени съвета: в Добри дял с 15 члена, в Козарево с 11 члена, в Драгичево и Мердана с по 9 члена. В тези съвети са включени по право всички съветници, а освен тях директорът на училището, агрономът, лекарят, обществени ръководители, ако не са съветници. По този начин обаче се създава един многогласен апарат, който по-трудно може да се събъри и не е така оперативен. По-правилно би било в съставата на обществения съвет да се включат най-подходящите съветници плюс някои специалисти, така че да се получи състав от 7—9 члена, според големината на селото. Такъв състав ще позволи по-бързо и лесно събиране и по-голяма деловитост.

Нашите обществени съвети работят по тримесечни планове, образни с плана на изпълнителния комитет на Градския народен съвет и включващи основните въпроси, които стоят за разрешаване в селото през тримесечieto. Това са въпроси, свързани с благоустрояване и хигиенизиране на селото, с търговията, с мооблагането, учебно-възпитателни въпроси, работата на читалището, селскостопанските задачи и др.

Преписки от тези планове се изпраща до Градския народен съвет, за да може да се следят въвежданата и въпросите, които се разглеждат, за да се оказва помощ навреме.

Положително в работата на обществения съвет е, че те работят съвместно с комитетите на Отечествения фронт, партийните бора и производствени съвети на ТКЗС. При разглеждане на по-важни въпроси, заседанията се провеждат съвместно.

Заседанията се правят обикновено един път месечно, но има случаи, когато се свикват извънредни заседания по въпроси, които не търпят отлагане. От всяко заседание се води протокол накратко, без да се изпращат преписки в съвета. Заседава се предимно вечер, за да не се пречи на работата през деня.

Материалите за заседанията се обмислят предварително от колективния комитет, вземат правият и осъществяват решения и следят за тяхното изпълнение. Всички въпроси в селото се приключават по-успешно.

Изпълнителният комитет на Градския народен съвет следи отблизо работата на обществения съвет. Един път в годината изслушва информация за това. Плакати стават и изпълняват един път годишно да заседава във всяко съставно село съвместно с

в „БОРБА“

ПЪРВАТА ВЪОРЪЖЕНА СХВАТКА С ФАШИЗМА

Републиканска Испания даде пример и урок на трудещите се и демократите от целия свят, като доказа, че може да прегради пътя на фашизма и да укрепи демокрацията и мира.

Долорес ИБАРУРИ

ПРЕДИ 30 години на 18 юли започна национално-революционната война на испанския народ срещу фашистките заговорници и италианско-германските интервенти. Това беше първата въоръжена схватка на силите на демокрацията с фашизма. Народите по света никога не ще забравят, че Републиканска Испания първа пое върху себе си ударите на фашизма, задържа натиска на международната реакция и на хитлеристката агресия срещу другите народи.

През 1936 година в Испания на изборите за Парламент партията на Народния фронт извоюва победа. Образованото леворепубликанско правителство започна да осъществява важни социално-икономически преобразования в страната. Испанската и международна реакция, стремейки се да унищожи демократическите завоевания, организира заговор срещу Републиката и на 18 юли 1936 г. намери изход в гражданската война. Испанските ра-

ботници и селяни, жените и младежта, републиканската армия героично защитаха всяка педя земя. Душа на борбата на испанския народ беше Испанската комунистическа партия и нейните ръководители Хосе Диас и Долорес Ибарури. На страната на Републиканска Испания беше цялото прогресивно, миролюбиво човечество. Ярка изява на международната солидарност с Испанската република беше организирането на интернационални бригади. Безкористна морална и материална помощ на бореща се Испания оказа съветският народ.

През март 1939 година Испанската република беше задушена с общите усилия на международната реакция, фашизма и вътрешната контрареволуция, но духът на Републиканска Испания не беше сломен.

Под ръководството на Испанската комунистическа партия испанският народ, в условията на най-жестоките терор на Франко, продължи борбата за свободна и демократична Испания.

30 ГОДИНИ ОТ ЗАПОЧВАНЕТО НА ГРАЖДАНСКАТА ВОЙНА В ИСПАНИЯ

986 дни продължи героичната борба на испанския народ срещу фашистките заговорници и чуждестранните интервенти. Столицата на Републиканска Испания — Мадрид стана символ на издръжливост, мъжество и героизъм. Десетки пъти през тези дни интервентите се опитаха да слят тази твърдина и търляха неуспехи.

В подкрепа на Испанската република излязоха видни представители на световната демократическа общественост, като Ромен Ролан, Хенрих Маг, Джавахарлал Неру, Мартин Андерсен Нексе, Пол Робсън и други.

На героичния испански народ помагаша антифашистите от цял свят. Те създадоха интернационални бригади, които се покриха с неувяхаща слава в боевете с фашизма. В тях се сражаваха легендарни генерал Лукач (унгарският писател Мате Залка, Ханс Беймлер (член на Цен-

тралния комитет на Германската компартия), Ралф Фокс (един от ръководителите на Английската компартия), Галло (Луиджи Лонго) сегашен генерал секретар на Италианската компартия и много други.

Своята братска солидарност засвидетелства и нашият народ. Рамо до рамо с испанските трудещи се, с другите интернационални бригади в боевете участва и българският батальон „Георги Димитров“. В него участваха и хора от Великотърновския край. В бойните схватки с настъпващия фашизъм, на испанска земя се простиха с живота Иван Иванов Панков от Долна Оряховица, Димитър Георгиев Палаг от Заатарца и Стати Карастеев от Горна Оряховица.

В Испания героично се сражаваха и доброволците от Советския съюз. В числото на съветските на републиканската армия влизах прославените сега съветски машинисти и генерали Малиновски, Воронов, Родимцев и др.

из съветския съюз

КОСМОНАВТИКАТА В СЛУЖБА НА ХОРАТА

Днес космонавтиката има голямо значение за задоволяване на конкретните нужди на човека. Достатъчно е да каже, че с развитието на космическите изследвания мореплаването и свързката, геодезията и метеорологията постигнаха големи успехи.

Навигационните спътници се използват за ориентир в системата на управление на корабите и самолетите. Благодарение на постоянното уточняване елементите на орбитата на навигационните спътници става възможно с тяхна помощ да се определят координатите с точност до 200 метра.

Един от най-важните проблеми на съвременната техника на далечната и свързана радиовръзка е необходимостта да се увеличи обемът на предаваната информация. Използването на изкуствени спътници на земята (ИСЗ) за свързка по специално успешните оптични спътниците „Мълния-1“, свърз

ващи Европа с Далечния изток и създаващи телевизионен мост между Советския съюз и Франция, а също така и опитите с американските спътници доказва, че създаването на системи за свързка на базата на ИСЗ ще позволи в близко бъдеще да се реши проблемът за между-континентална и световна широкоплатова радиовръзка. Няма се разчита за предаването на телевизионни програми, телефонни разговори, телеграми и друг вид информация. Системата на свързка на базата на ИСЗ позволява значително да се допълнят съществуващите системи, да се заменят радиорелейните линии, чието прилагане в трудноподходими райони на земята и в световния океан на практика е невъзможно.

Особен интерес представлява възможността да се приеме предаването с помощта на спътници-свързки непосредствено от домашните радиоприемници и телевизори. Не е далеч времето, когато мостове ще наблюдават футболни срещи направо от стадиона Маракана в Бразилия, а американците ще видят по екраните на своите телевизори предавания от сцената на „Болшой театър“.

Съществено значение има използването на изкуствени спътници за уточняване на релефа и размерите на земната, а също така и кординатите на различните точки от земното кълбо. Те дават възможност да се изучава въздействието на гравитационните сили върху орбитата на спътниците и космическите апарати, с тяхна помощ ще могат да се съставят най-точни карти.

От това, доколко верни сведения ще имаме за времето, в значителна степен зависи и реколтата. В настоящия момент само 20 на сто от повърхността на земята е покрита с повече или по-малко редовно действаща мрежа

от метеорологични станции. В полярните области, а също така и в световния океан, няма такива станции, а именно тези области, както показва практиката, оказват решаващо влияние върху състоянието на времето. Използването на изкуствените спътници на земята за метеорологически наблюдения ще позволи и по нов начин да се решава този проблем, като се осъществи наблюдение във всеобщ мащаб.

Жизнено важно значение за някои райони на земята има предупреждението за опасността от надигащи се тайфуни и урагани. Първите американски метеорологически спътници „Тирос“ вече дадоха възможност значително да се усъвършенства системата за сигнализиране при появата на тайфуни. Така например Австралия и Япония широко използват американските метеорологически спътници.

Започната е работа и за създаването на единна световна

метеорологична служба. В бъдеще, след като се изучат с помощта на спътниците процесите, които влияят върху времето, ще стане възможно активно да се въздейства върху образуването на климата, което ще има огромно значение, особено за районите с лоши климатични условия.

Във връзка с по-нататъшното увеличаване на скоростта за пренасяне на стоки и превозване на пътници на големи разстояния авиацията се сблъска с проблема за преодоляването на т. н. топлинна бариера — нагряването на самолета при триенето с атмосферата, бързото увеличаване на скоростта на движение (до 20—28 хиляди километра в час) може да се осъществи благодарение на преминаването от орбитални към суборбитални полети. Както изглежда, в недалечно бъдеще ракетопланите и космопланите ще намерят широко приложение в различните транспортни отрасли.

Развитието на средствата на космическата техника доведе и до големи успехи в областта на създаването на свръхминимални и портативни радиоелектронни прибори и устройства с комбинирани вериги и функции. Те могат да се използват в промишлеността и в бита (транзисторни приемници, телевизори сметачно-изчислителни устройства и др.). Създават се дълготрайни, леки и устойчиви към различни външни въздействия материали за конструкции, усъвършенстват се средствата за свързка на далечни и свързани разстояния. Разработват се нови източници на енергия: топлинни елементи, които произвеждат химическата енергия непосредствено в електрическа и т. н.

Изследването на Космоса ще съдейства за развитието на международното сътрудничество, за разширяване на връзките и сближаване интересите на народите от различни страни.

Денис НАДЕЖДИН
Агенция „Новости“

В ДЗС „Совата“...

МИНЕТЕ ли дъглия „Узмибайр“ над село Царевец по асфалтовия път Свищов — Велико Търново, навлизате в жълто-зеленото царство на царевичката, слънчогледа и едрозърнестата пшеница. Техните пестри багри заливат безкрайните блокове, за да се сплетат на хоризонта с ведрото лятно небе. Пътят се вие между сиринята от акациите дървета и стръмно се спуска към низината, оградена на изток и запад от хлядите декари плодородни лозя на ДЗС „Совата“. Някъде долу се гущат жилищните и стопански постройки на централното стопанство, а зад него сребрист водите на соватските „езера“, придаващи на пейзажа неповторим изглед! Тази красота е създадена от хората — това са част от рибобазовиците, един нов

бързоразвиващ се тук отрасъл. Влизам в малкото селище с чувството, че се намирам в крайградски квартал: спретнати жилищни блокове се редуват с едноетажни къщи, а край тях отрупани с цветя градинки. Тук има културен дом с кинотеатър, училище, детска градина, лятна бирария с танци, пощенска станция. Беше тъмно и вечерта, а помислявах се в двуетажно общежитие, се отправяха весели, с обгорели от слънцето лица хора, които оживено разговаряха. Плановият на стопанството Атанас Ганев, мой стар познат от студентските години, раздаваше на работниците току-що излезли местен вестник „Соватска трибуна“, този път излязо по-светен на жътвата. Помодих Ганев да ми разкаже нещо за

работата, за съвременнието между комбайнерите и за живота на стопанството. — И тази година, — започна той — реколтата е богата. Вече приключили жътвата на ечемика, сега бързаме да приберем пшеницата. На всеки три дни раздаваме награди на първенците-механизатори. Тази година на помощ ни дойдоха два комбайна от ДЗС — Градище, Габровско. Габровските комбайнери Ганчо Колев и Христо Петров уж гости, пък първи грабнаха наградата. Сега нашите се стараят да ги догонят. Да не пропусна — засмя се мой познат, — „жътва“ имат и нашите овчари. Приключи стрижбата на овцете и соватските чобани зарадваха стопанството с 2630 кг вълна над плана. Благодарих на колегата си за хубавите вести и се сбогувах. Обедната почивка беше завършила. Малкото работническо селище опустя. Полето отново очакваше своите добри стопани!

...и в ДЗС — Свищов

ишят растеж. Хората станали възбудени към всичко. Ето, по общо желание на целия работнически колектив, строим нов културен дом. При нас самодейността е на почит — имаме си много добра танцова група. Нашият драматичен състав подготви и изнесе с голям успех пиесата „Татул“... Партийният секретар не можа да завърши разказа си с мен, извикаха го по работа и той ме помоли да се свържа със секретаря на Комсомола.

Комсомолското „началство“, младо още безбрато момче, а тъмни искрици очи, се оказа също познат: Александър Маринов е млад зоотехник, завършил свищовския селскостопански техникум. Неговият разказ, разбира се, започна с успехите на младите. Според него за ДЗС — Свищов най-под-

хождало наименованието „младешко“: комсомолците били навсякъде! Гордост на цялото стопанство са младежите от краевфермата, спечелили едно от първите места в републиканското младежко съревнование на животновъдите. В комсомолските редице е успелия прибиране на богатата жътва реколта.

На връщане минах край обори. Из тях снояха работници, облечени в бели престилки, защото машината е отменила най-тежкия труд — доенето на кравите, подаването на фуража, извърлянето на тора. Сетих се за разговора с партийния секретар. Наистина той имаше право, когато казваше: „При нас всичко се променя бързо“.

Николай МИЛЧЕВ от Обществения редакция на в. „Борба“ в Свищов

Христо Янков се грижи за юниците в ДЗС — Свищов. На прегледа в Овча могила неговите животни се класираха на първо място.

ТЕХНИЧЕСКИЯТ ПРОГРЕС В ПЪТНОТО СТРОИТЕЛСТВО

За съвременния транспорт са необходими здрави пътища, осигуряващи сигурност на движението. Това става възможно за изпълнение от пътните строители само при наличието на пътнo-строителна механизация. Развитието на родното машиностроение даде и на пътните строители нови машини. Ще останат в историята традициите за капиталистическа България ръчни колелци и волски впрягове, каменарските бургии и лопати за вадене на ломен камък, тарите и самарите за пренасяне на строителни материали, а заедно с тях и неволата и мизерията на строителния работник, скътана в торбата му със сухия хляб и къпелата черга.

Днес работят мощни скрепери и пренасят хиляди кубически метра земя маса от хълмовете и скатовете, за да насипят падините. Боркомпресори подготвят взривяване на твърдите скали. Закътани около скалите каменотрошачки неспадно хрупат вековните скали и пълнят камени-самосвали, за да подготвят пътища, по които тече мирният живот на Родина.

За кратък срок в пътното строителство с машини започнаха да се извършват 70 на сто от земните работи, добиването на ломен камък — 100 на сто, натрошаването от 90 до 100 на сто. Няма транспортиране с животинска тяга на силикатни материали, а товаренето на чакъл и речна баластра се извършва механизирано. Чакълджийската вила вече се употребява само за малки поправки, защото машините-гредери правят трошеноча менни настилки, подменяйки труда на хората. Транспортни ленти подменят голяемките при добиване на каменна фракция, а в скоро време ще се подменят и греблата за направа на асфалтовите настилки с асфалтоукладатели, които машини ще дадат възможност да се правят гладки асфалтови настилки.

За Деня на строителя беше пуснат в действие нов напълно механизирани комплекс от производствени процеси по добиването на фракции и подаването им в определени дози за приготвяне на асфалтова смес в базата край Шереметья. Това е дело на нашите инженери, техници и работници. Този опит на Окръжно пътно управление през следващите години ще намери приложение и на други места в страната.

Д. НОЙКОВ

СЛЕД РАБОТНИЯ ДЕН

Голяма група от весели хора слезе от автобуса. Оставили далеч работните места, те дадоха простор на шегите, закачките, безгрижния смех. Красивата местност на язовира край с. Добри дял се оживи. Това са носителите на званието „Най-добър в професията“ и всички бригадири от Бонбонена фабрика при ДЗС — Горна Оряховица.

На най-голяма почит и уважение сред групата днес са дългото дънната производственика-орденоноска Павлина Дервишева и пенсионерката баба Гана. Ето — всички са насядали един до друг. Председателката на цеховия профкомитет И. Арова предлага на баба Гана да разкаже спомени. Някои нетърпеливи се обаждаят също.

— Хайде, хайде, бабо Гано... Разкажай, ти си сладкодумна, а и много си видяла и патила!

В тези минути баба Василева беше щастлива. Това се четеше по сияещото и усмихнато лице. А и радостните съли, тези изданици, които проблясваха на очите й, говореха за нейното външене.

Тя сподели много свои тежки спомени от миналото, свързани с

работата и във фабриката. Най-голям интерес предизвика разказът й за малките стащи, които са организирвали тогава побудните работнички. Веднаж те се събрали край фабриката, пуснали един грамфон да свири, а те днес него стоят и се поусмихват. Не отиват на работа. Това въсбесвал фабрикантите, но работниците успявали да си издействуват по-твърда надница, макар и временно.

Спомени за миналото разказаха и Павлина Дервишева, Лазар Аврамов, Никола Бакърджиев. По-младите задаваха въпроси. После беше дадена думата на радиограмфона. Веселата музика замени разговора. Танцуващи двойки се завъртяха в нейния ритъм.

— Искаме да танцува и баба Гана! — се провикна някой.

Скоро сред танцуващите се замярка и нейната фигура. Сега обръщението „бабо“, с което всички бяха свикнали, не подходеше.

Тази среща на първенците, организирана в чест на Деветия конгрес на БКП, и викторината „Какво знаете за нашия завод“ дълго ще се помнят от всички.

Ст. ГРАДИНАРОВА

Колективът на шперплатовия цех при Дървообработващия завод „Димитър Благоев“ — Велико Търново разгара съревнованието в чест на Деветия конгрес на Партията. Бригадата на Недялко Панайотов всеки ден преизпълнява плана и обещава си. За юни тя превъзвися месечния план със 70 куб. м шперплат и предаде 250 куб. м за износ.

НА СНИМКАТА: Бригадирът Недялко Панайотов и Илия Христов.

НЕ ИЗОСТАВАТ И МЛАДЕЖИТЕ

През тези летни дни в Свищовене всички са на полето. Само сутрин и вечер късно се оживяват улици, мегданите и дворовете. Не изостават и младежите. С първите се нареждат и комсомолците-комбайнери Димитър Михайлов и Илия Василев, овършали 385 гона зърно, Илия Ананиев и Юлия Александрова, овършали 270 тона зърно.

Добре работят и младежите шофьори — Николай Зографов има 447 тонкилометра, а Александър Филков 247 тонкилометра, все в извозването на зърното.

В помощ на кооператорите през тези напрегнати дни е и средношколска бригада, която достойно замества кооператорите от стра-

ничните селскостопански задължения, за да могат да участвуват по-пълно в прибирането на реколтата и в поливането, окопаването на протектиците. Друга група средношколци е манипулирала 5 тона кайсии на Консервна фабрика — гара Ресен и е зарарили 1800 лева само от тютюн. Младежката бригада от VII и VIII класове при училище „Хр. Смирненски“, с бригадир Иван Кънев, работи на един от трудните обекти — строителство на телефонна кабелна линия. Досега бригадата е изкопала 500 линейни метра, положила е 800 метра кабел и е зарарила 200-метрово трасе.

Р. Ийкова

За да тупят сърцата на машините

В СЯКА сутрин, преди да настъпи денят, те се отправят към авторемонтната работилница. Един по един, с мотори, велосипеди, пешком. Зората на навсякъде ден ги среща там — сред докараните за ремонт машини, които те трябва да върнат към живот. Запаяват струговете. Завъртват наковалните. Цеховете на работилницата се изпълват с обичайния си всекидневен шум. Но в тези дни шумът тук като че ли е по-голям. И наистина! Докараните за ремонт машини са се увеличили няколкократно през този сезон на усилената работа. А това изисква напрежение на силите докрай, използване на всички резерви.

В тракторния отдел, с главен майстор Аврам Димов, заварих монтьорите Христо Михалев и Ангел Димов надвесени на мотора на току-що докарания за ремонт трактор ДТ-54. От бай Христо научих, че ежесечно отук минават на основен ремонт 4 трактора и на текущ 5-6. Отделът обслужва над 100 машини, т. е. всички трактори и комбайни на стопанството.

В авторемонтния отдел, в авторемонтните работилници повдигаха на крак една повредена „Прага“. Главният майстор Николай Пулол обясняваше нещо на монтьора Кирил Кумбев и стругари Кръстю Вангелов, вероятно за заместване на някаква износена част с нова. А не всички резервни части са в наличност сега, затова стругарят Вангелов трябва да изработи нови.

Отправих се към прикачния отдел. И тук същото

„високо напрежение“, същият бърз темп на работа. Главният майстор Никола Лясковски, Коста Кумбев, Илия Банков и Коста Павлов работеха по някакво ново съоръжение, което веднага не можах да разпозная. От неудобното положение ме избави главният инженер на стопанството Ангел Стамболийски, който със запретнати ръкави и омаслени ръце работеше нещо по новата машина. От него разбрах, че това е нова слампреса. При нея балирането става без тел. С това се избягва използването на скъпо струващата тел. От утре тя трябва по блоковете след комбайните.

Надвесени над мотора на един комбайн СК-3, електромонтьорите Радослав Пашев и Паун Гинев оправяха повредената му инсталация. Когато ме видяха, само махнаха с ръка и отново се захватиха в работата си.

Текат минути и часове, изпълнени с много труд и творчество. Последни обиколки на струговете и фрезмашините. Летният ден си отива, за да дойде утре с по-голямо напрежение и упоритост за изпълнение на отговорната задача — да бъдат в изправност всички машини и прикачен инвентар, за да не спира работата на полето нито за миг.

И всички — от главния инженер до ученика-монтьор — са мобилизирали сили за изпълнението на тази задача. Силен и сплотен колектив, способен да изпълнява всяка поставена му задача — това е колективът на авторемонтната работилница в Долна Оряховица.

Стоян АГОВ

ВЕСТНИКЪТ ПОМАГА

Нерешеният въпрос

Под това заглавие в брой 77 от 28 юни на вестника бо отчетана критична бележка относно снабдяването с кисело мляко на селата от община Асеново. С писмо от 4 юли ръководството на ДСП „Млекопреработване“ — Велико Търново, след като уведомява, че отправената критика е основателна, заклчва: „Предприятието взе необходимите мерки и от 1 юли организира производството на кисело мляко в бурканчета при мандрата в с. Асеново за пълно задоволяване нуждите на населението от района на общината“.

В. „БОРБА“

Стр. 3, бр. 85, 18, VII, 1968 г.

ПРОМИШЛЕНИЯТ ИНТЕРИОР И ПРОИЗВОДИТЕЛНОСТТА НА ТРУДА

В последно време се отдава все по-голямо и по-голямо значение на промишления интериор, на обстановката вътре в предприятията, цеховете, участъците и работните места и се сони като един от важните фактори за естетическото възпитание на работниците и за увеличаване производителността на труда.

В промишления интериор се използва физиологическото, психическото и естетическото действие на цвета. Една бегла проверка в промишлените предприятия на окръга може да потвърди констатацията, че промишленият интериор е в незадоволително състояние. На много места обстановката е тежка и подтикща, вътрешното пространство не е решено цялостно и правилно. Хаосът от цветни петна в много предприятия създава чувство на безпорядък, разсейва вниманието и предизвиква изморяване. В някои цехове постоянната украса е случайно поставена и не е в съответствие с другите цветове в помещението. Това привлича вниманието, но изморява много бързо погледа.

Промисленият интериор, вътрешното осветяване на производствените помещения и основните средства в въпрос конкретен. Той трябва да бъде решаван в зависимост от характера на производството, от технологията, от действащото оборудване и пр. От доброто решение на проблема за интериора зависи здравето на работника, неговата работоспособност, повишаването на неговата производителност. Досегащата работа показва, че по тези въпроси в промишлените предприятия почти нищо

не се прави или, ако се прави, то е случайно, с калувание, без помощта на специалистите и без изучаване и ползуване на положителния опит. Опитът на СССР препоръчва да се обмисли въпросът за машиностроителните предприятия в цеховете, помещенията и другите тъмни места да се боядисват с яркочиста, в тях стените на височина 2—2.5 метра от пода да се боядисват със спокоен светлосин или светлосин цвят. Той не дава отражение и премахва умората на очите. Там, където е нужна голяма точност, например в инструменталните цехове, трябва да се избият цвят, който отразява повече светлина, какъвто е светложълтият (бежов) цвят. При осветяване на съоръженията на цеховете, машините и т. н. трябва да се държи сметка за това — детайлът да бъде най-светлият предмет в зрительното поле на работника. Затова между неговия цвят и цвета на машината да има цветен контраст. Полезно ще бъде металорежещите машини да се осветяват със светложелен цвят. Движещите се части на машините трябва да излъчват среднепудирен цвят, като се боядисват с цвят, който привлича вниманието, какъвто е светложълтият. Органите за управление — лостове, бутони и др., се подчертават с контрастни оттенъци.

Обикнат на всеки цех се създава от присъщия само на него тип на осветяване, като се държи сметка за спецификата на производството. Ковашко-преговите съоръжения се осветяват със синкавозелен цвят, а леварските — с жълто-зелен. В термич-

(алуминиев) цвят на нагревателните пещи се създава „студен“ цвят тен климат.

Значителен брой от нещастните случаи се дължат на това, че работниците не забелязват тъмните изпъкнали части на производствените транспортните съоръжения — куки, кранове и т. н. За да изпъкнат те, е необходимо да се боядисват на черно — жълти ивици. Казаното дотук не означава, че всички естетически задачи в производството се изчерпват с правилния избор на цвета. Другите производствено-естетически проблеми са: прибирането, преработването и отстраняването на стружките, организирането на работните места на различните професии, организацията на битовото обслужване на работниците в завода.

Решаването на всички тези проблеми ще даде възможност да се създаде култура в машиностроителните предприятия. В предприятията на текстилната, консерватната и др. видове промишленост трябва да се подходи по-другояче, конкретно, като се вземат особеностите на съответния производствен вид. За решаването на тези въпроси е необходимо да се ползува опитът на сродни предприятия в страната и чужбина, да се ползуват специалните от Държавния комитет за наука и технически прогрес, Центъра на промишлената естетика и др. В това направление трябва да се измени и досегащата работа на заводските художници.

Не е маловажен и пообемният за естетическото оформление на работното място, което непосредствено влияе както върху работната способност, така и за пови-

шаване производителността на труда. Нарастването на ролята на естетическите фактори в материалното производство не може да се откъсне от формирането на новите отношения към труда. Поддържането на добър хигиенен ред и чистота в предприятията, цеховете и работните места — това е постоянно задължение на административно-стопанските ръководства и на целите трудови колективи. Трябва да се работи не само добре, но и културно. Не по-маловажен е въпросът за осветлението на работните помещения. Практиката показва, че в много производствени цехове и зали осветлението е под всякакви нормативи. Не се ли създаде осветление близко до дневната светлина, зрението се затруднява, получава се сливане на отделните релефни елементи на детайла и всичко това води до технически грешки, до ниско качество на произвежданата продукция. Примери в това отношение има навсякъде. Друга страна на този въпрос е чистотата в предприятията. Има цехове и предприятия, където работните места се държат чисто, порядъкът е на висота. Това е добро, но то не бива да ни затваря очите пред многото сериозни слабости и тревожни факти, които все още съществуват в предприятията. Става дума за чистотата на редица цехове, участъци и работни места, за техния вид, за хигиената и т. н. Някои ръководители и организатори смятат тези неща за дребни, незначителни и маловажни. Не винаги им се обръща внимание за това и от

обществените организации — профсъюзите и ДКМС. С това се дава лош пример на работниците и целите колективи и по такъв начин те не се възпитават към ред и чистота в предприятията.

Пленумът на Окръжния комитет на БКП по техническото равнище на производството и качеството на продукцията задължи партийните, стопанските, профсъюзните и комсомолските ръководства да вземат необходимите мерки за подобряване битовите условия, да водят широка разяснителна и практическа работа за подобряване културата на производството, на чистотата и реда в промишлените предприятия. Направеното досега е много малко, малко са инициативите в това отношение.

Защо да не могат окръжните комитети на профсъюзите, профкомитетите в предприятията да подемат инициативата в чест на Деветия конгрес на БКП всички профсъюзни членове да се борят за чист и привлекателен работен участък или цех, за образцово предприятие?

Производителността на труда, качеството на произвежданата продукция в социалистическото предприятие изискват висока култура на производството, изискват естетически оформени предприятия и естетически възпитани трудови колективи. На тези изисквания трябва да се отговаря с разбиране, инициатива, с работа от всички.

инж. Кръстю МАЛАКОВ от отдел „Промисленостроителен“ на Окръжния комитет на БКП

Оспорвани баскетболни двубои

От сряда Стражица е център на част от състезанията от Втората републиканска спартакиада на учащите се от селата. Вече трети ден как мерят тили най-добрите баскетболни отбори от гимназиите, техникумите и специалните училища от селата на Републиката.

На новата спортна площадка най-напред премериха сили средношколските баскетболисти от Техникума по нефтодобив в село Долен Дъбник, Плевенски окръг, и юношите от Селскостопанския техникум в село Димово, Видински окръг. По-обигран, по-силен и по-амбициозен беше отборът на Долен Дъбник, който надигра своя спортен съперник с краен резултат 62:31.

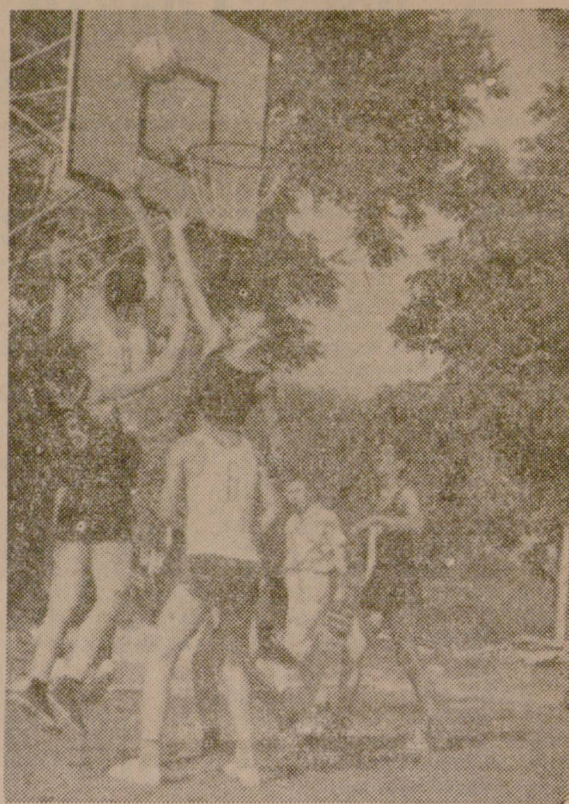
Петорката на Селскостопанския техникум в село Мъглиш, Старозагорски окръг, се смяташе за фаворит в двубоя с представителите на Средното политехническо училище в село Брезово, Пловдивски окръг. Но брезовчане успяха да завоюват една ценна победа, като спечелиха срещата с 59:49 точки.

Много напрегната протече срещата между девойките от Средното политехническо училище в село Любимец, Хасковски окръг, и отбора на село Мъглиш, Старозагорско. Баскетболистките от Любимец извоюваха много трудна, но заслужена победа, с една точка разлика — 29:28, като на полувремето резултатът беше равен — 16:16 т.

Девойките от село Калинково, Силистренски окръг, в срещата си с представителките на Селскостопанския техникум в село Бобошево, Кюстендилски окръг, показаха, че са водили системи и упорити тренировки. Те демонстрираха добра техника и въпреки стрелба, като спечелиха срещата с краен резултат 46:20 точки.

Баскетболните състезания на юношите и девойките продължават. Днес ще започне борбата и на лекоатлетите. Тържественото откриване на финалите от Втората републиканска спартакиада на учащите се от селата ще стане в Стражица днес, от 19 часа.

Днес и утре в село Джулоница ще се състоят и състезанията от спартакиадата по борба — свободен стил, както и по вдигане тежести.

НА СНИМКАТА: Игрят младите баскетболисти от с. Брезово, Пловдивски окръг и с. Мъглиш, Старозагорско. Сн.: Г. Ганчев

Един от най-големите в Европа

(Продължение от 1 стр.)

но се развихри. Дългата стрела подхвана по-редната колона. Бригадирът Муравьов даваше кратки команди. Неговото лице е съсредоточено. Той внимателно следи всяко движение на краища и на мощната колона. Не изминават и тридесет минути и 18-тонната колона се изправя и закрепва в железобетонното легло.

Анатолій Степанович Муравьов е бригадир с дългогодишен опит. През своя живот той е успял да поработи на много строежи в страната. През 1964 година той дойде на строежа на „Химмаша“ от Баку, където участва в монтажа на алуминиев комбинат.

На обекта ние се запознахме със секретаря на партийната организация при управлението „Полтавхиммашстрой“ Иван Григориевич Фесенко.

— Много и добри колективи издигат „Химмаша“ — каза др. Фесенко. Заслужава да се изтъкне преди всичко бригадата за ко-

мунистически труд с ръководител Владимир Сергеевич Иличов, бригадата, която монтира покрива, на Виктор Афанасевич Зюба, младежката бригада на Александър Матяш и др.

Трудов кишеп пари на монтажния участък с ръководител Юрий Владимирович Якоба. Колективът на участъка вече е на почетен трудов пост в чест на Деня на строителя. Работниците влатат всичките си сили и умения, всеки изпълнява своите задачи и за смяна достига до 120 на сто.

... Все нови и нови стълбци израстваха всеки месец на главния корпус на „Химмаша“. Расте гигантът на химическото машиностроене в републиката.

Ще минат години и ние ще бъдем свидетели на раждането на още един голям завод в Полтавска област. И нашият хлебороден край ще стане мощен индустриален район.

Полтава, юли 1966 г.

В. ПШЕНИЧНИИ

БЪЛГАРСКИ КЪЩИ

Първите такива къщи се появиха в с. Книшовка, в колхоза „Червена Украйна“ — Гадячски район. Те се строят по проекти на българските приятели. Къщите ще имат по шест стаи, по два входа — главен и към вътрешния двор, водно отопление.

Механизаторът Евгени Гупало с колхозните строители вече завърши цокъла. Остана само да монтира покрива, да се направят

електрическите и водните инсталации, да се завършат мазилките. Започна строежът на къщата на завеждащ фермата Алексей Бакута и на доячката Надежда Шишка.

Скоро тук ще се оформи нова улица. В чест на вечната дружба между българския и украинския народ тя ще се нарича „Великотърновска“.

През погледа на съвременника

Да се стесняват рамките на литературния изследвач само около творчеството на писателя, не е достатъчно. Отделните моменти, случки и епизоди от неговия живот допълват напътната представа за характера му като човек. Някои смятат, че подобни случки от личен характер развалят впечатление, което имаме изградено за автора. Едва ли, защото и писателите, както всички, са живели със своите радости и не радости в живота, със своите естествени допири до житейското ежедневие. Именно в книгата си „И те са хора“ литературният критик Иван Богданов, разказва трагични истории за някои български писатели, като Иван Вазов, Стоян Михайловски, Константин Величков, Антон Страшимиров, Алеко Константинов, Георги П. Стаматов, Елин Пелин и др.

Обособени случки, като отделни кратки разказчета в книгата на Иван Богданов, те са интересно четиво, предадено през погледа на съвременника. Резултат на проучен архивен материал, разказани от други хора или по лични впечатления

на Иван Богданов, някои от случките са ни известни отпреди, други се съобщават за пръв път, но и едните, и другите са написани увлекателно и с чувство за мярка. Без да се мъчи да прави от тях шекотливи теми, както често става в такива случаи, Иван Богданов е обхванал книгата си с дъха и атмосферата на тогавашната литературна и историческа обстановка. София на слухнените душни кафенета и кръчми, на признатите и непризнатите, на литературната бехота, провинцията. . . Ето местата, където се развиват повече от описаните случки от Иван Богданов.

С интерес се четат спомениите „Как Вазов получи двойка за „Под игото“, „Малка литературна война“, „Без отежкения“, „Отмъстил си“, „Коректорските патла и прежеждия“, „Триумф“, „Малката дума“ и други.

Макар стойността на отделните случки да не е еднаква, това не нарушава цялостната ни представа за книгата на Иван Богданов „И те са хора“.

Николай ДИМКОВ

Справочник * на читателя

КИНО

Градските кина в окръга от 18 до 24 юли ще прожектират следните филми: „Девети септември“ — Велико Търново; „Снежанка и

седемте“; „Искра“ — Велико Търново; „Паркирането забранено“; „Трудов фронт“ — Велико Търново; „Непоправимите“; „Валда за войнишки“; „Профсъюзно кино“ — Велико Търново; „Вдовщата на Отав“; „Планета на загадките“; „Необикновени преселници“; „В света на цветните метали“; „Лятно кино „Космос“ — Велико Търново; „Снежанка и седемте“; „Напредък“ — Горна Оряховица; „Те вървяха след войниците“; „Денят на Дон Кихот“ и „Самогрех“; „Профсъюзно кино — гара Горна Оряховица: 31 градуса на скала“ и „Мата Хари“; „Алеко Константинов“ — Свищов; „Королу“ и „Паркирането забранено“; „Академия“ — Свищов; „Самогрех“; „Модерен театър“ — Павликени; „Момичето на Бобо“ и „Мата Хари“; „Христо Ботев“ и „Ласковец“; „Абитуриентска година“ и „Синовете на Великата мечка“; „Христо Ботев“ — Елена; „Господи“ и „Инспекторът“; „Коста Стоянов“ — Полски Тръмбеш; „Човек не е птица“ и „Вечен календар“.

КОНЦЕРТИ

Понеделник, в Летния театър — Велико Търново, „Къдрава ант-

на“. Вторник, в Горна Оряховица, „Хотел на изненадите“.

Събота в Летния театър — Велико Търново, спонтанен на илюзиониста Семю. Оряховица, Неделя, в Горна Оряховица, естрада „Метроном“.

ИЗЛОЖБА

На 19 юли, вторник от 18.30 часа, в новия изложбен салон на групата на великотърновските художници — ул. Г. Димитров № 10, ще се състои изложба на XX окръжна художествена изложба. В обсъждането ще вземат участие Величко Коланоски, изкуствовед, директор на Националната художествена галерия, Дечо Обрешков, заслужил художник, Борис Иванов, заслужил художник и Ангелина Лаптева, изкуствовед и други.

СВЕТОВНО ПЪРВЕНСТВО ПО ФУТБОЛ

Вторник: Мексико — Уругвай. Италия — КНДР. Португалия — Бразилия, Аргентина — Швейцария. Сряда: Франция — Англия, Чили — СССР, Унгария — България, Испания — ГФР.

ДЪРЖАВНО АВТОМОБИЛНО ПРЕДПРИЯТИЕ ГОРНА ОРЯХОВИЦА

ПРОДАВА

две леки коли „ВАРШАВА — М 20“, излезли от основен ремонт. Справка: тел. 40-46 и тел. 41-57.

154)

Като се здрависа любезно с гостите на Хенрих, Вайс, сякаш не забелязваше леденото лице на полковника и негодувашата физиономия на Ангелика, мълчаливо седна край масата и така съсредоточено се зае с храната че след известно време даже престанаха да го забелязват.

Възможно е такава невнимателност да граничеше с презрение към неговата особа. Но за това Вайс не го беше еня. Той постигна онова, което искаше. Победи в този мъничък турнир по издръжливост, воля и самообладание.

Иоаким фон Залц, смучейки пура, продължаваше прекъснатия разговор, отнасящ се до великата мисия на немците както и за необходимостта от разправа с не-disciplinirani.

— Всякакви проявление на снисходителност, — продължаваше той, почти скрил се зад облаци тютюнев дим, — към осъдените военни престъпници биха свидетелствували за нашата неспособност решително да анулираме всичко онова, което е чуждо на нашия дух, заразен от социалната инфекция на марксизма. За да завършим нашия разговор, ще ви кажа, любезни господи Шварцкопф, че решително не съм съгласен с вас. . .

Но веднага Вайс го прекъсна. Като изтри устните си с кърпата и акуратно я сгъна, той запита, без да вдига очи: — Извинете, господин полковник, доколкото разбрах, от вашите разсъждения следва, че най-храбрият немски войник е едновременно и най-голям страхливък. Така нали? И ние сме длъжни да бъдем жестоки от страх да не

роман от съветския писател Вадим Кожевников

би нас самите да обесят за недостатъчно жестоко? — без да дочака отговор, Вайс се отпусна в креслото и, човъркайки зъбите си с клечка, се обърна към Хенрих: — Следвайки програмата на господин Иоаким фон Залц, ти си длъжен да стигнеш до извода, че е необходимо да вземеш участие в екзекутирането на военнослужащите. По такъв начин ще потвърдиш правилността на неговото умозаключение — безстрашно да се справиш с осъдените само от страх да не бъдат обвинени в слабодушие. — Като погледна твърдо в безличните очи на полковника, Вайс каза: — Така се получава, ако се следва вашата логика — Добави: — Във всеки случай такава логика не би ме възбуждала, макар и да е изразена с толкова тържествени думи, че те биха могли да станат химна на страхливостта. — Господин обер-лейтенант, вие се забравяте! — почти зави фон Залц. Вайс кимна.

— Господин полковник, според рода на моята служба съм задължен да не забравям нищо, което нанася оскърбление на доблестния вермахт. А вие сега го обвинявате в страхливост.

Като победия, фон Залц се обърна към Хенрих: — Хер Шварцкопф, той извършаваша смисъла на моите думи! Не се отказвайте още сега да удовлетвие ли ше се съгласи? — Безусловно. — А ако се намерят такива, които да откажат? — Защо? Да екзекутират не мен това би било за тях необикновено приятно. — А ако, вместо да ги екзекутират, те биха се опитали да ги спасят? — Това е невероятно! — Но нали пък четиримата немци са се отказали да участват в ликвидирването на руски военнопленници! — Много бих искал да зная, от какво са се ръководили. — А ако беше узнал? — Какво пък. . . печално произнесе Хенрих. Очевидно, техните думи биха ме убедили в нещо. — И тогава? — Тогава аз, възможно е, да повярвам, че в Германия има и други немци. — И ти ли би желал да станеш друг немец?

— Когато ти, като офицер от авбери, би счел за свой дълг да присъединиш към тези четири. . . — В този случай бих забравил, че принадлежа към служба —

неопределено отговорил Вайс и запита на свой ред: — Нали ти презрения от неговите откровения или така ми се сторих?

— Не, не ти се е сторило. Той спореше с мене. Аз казах, че решително отказвам да присъствам на екзекуцията.

— Защо ме посрещна така не-приветливо? Ти трябва да ми благодарниш за приятелската услуга: нали ти помогнах да ги махнеш оттука.

Хенрих каза замислено: — Но не само той мисли така.

След пауза Вайс каза: — Как мислиш, ако за изпълнение на присъдата повикат палачи-доброволци от лагера за военнопленници, всеки руснак с удоволствие ли ще се съгласи?

— Безусловно. — А ако се намерят такива, които да откажат? — Защо? Да екзекутират не мен това би било за тях необикновено приятно.

— А ако, вместо да ги екзекутират, те биха се опитали да ги спасят? — Това е невероятно! — Но нали пък четиримата немци са се отказали да участват в ликвидирването на руски военнопленници!

— Много бих искал да зная, от какво са се ръководили. — А ако беше узнал? — Какво пък. . . печално произнесе Хенрих. Очевидно, техните думи биха ме убедили в нещо.

— И тогава? — Тогава аз, възможно е, да повярвам, че в Германия има и други немци. — И ти ли би желал да станеш друг немец?

— Когато ти, като офицер от авбери, би счел за свой дълг да присъединиш към тези четири. . . — В този случай бих забравил, че принадлежа към служба

та на авбери, — парира го Вайс, — Заради приятеля си ти си готов да извършиш престъпление пред райха?

— А защо не? — закачливо каза Вайс. — В края на краищата истинската дружба се заключава в това: да не шадни своята кожа, заради приятеля си.

— Даже ако той е изменник? — Кому? Та той се е присъединил към немци.

— Но тези немци са нарушили войнския си дълг. — Дълг пред палачите ли? — Нарушението на войнската дисциплина премага за победата на русите.

— А ако руси биха спасили тези четирима немци от екзекуцията, те какво, да не би да помагат за победата на Германия над Съветския съюз? — запита Вайс.

— Русите да ги спасят! Това би било толкова фантастично, че след такова съобщение трябва да се застреляш ли. . .

— Какво „ли“? — Пък и ти! Говориш някакви неглупости. . .

— Повтарям, — втрещено гледайки в очите на Хенрих, каза Вайс. — Ако това стане, и русите спасят осъдените немци от екзекуцията, и ти се предостави възможност да се видиш с тях и да ги изслушаш, какво тогава?

— Това е невероятно! — Моля те, кажи, как би постъпил?

— Бих се срещнал с тях. . . — Давай ли ми дума? — Ти така настояваш, че аз започвам да мисля, дали не са ти поръчали да ме провериш.

— Кой?

— Гестапо.

— Какво пък, — замислено ти трябва да имаш залог. — Погледна часовника си. — След час ще позовиш в затвора и ще узнаеш, че осъдените на смърт

са избягали. — Ха! Ти, оказва се, си много осведомен авбери. Но защо да отлагаме? Ще позвъня сега и ще ти съобща за тяхното бягство.

— Не, — каза Вайс. — Още е рано.

— А ако сега позвъня?

— Тогава не ще им се удаде да се спасят.

— Значи, ако аз не позвъня, ще станат нещо като съучастник в бягството им.

— Така, както и аз, — каза Вайс.

— Но защо ме разграваш?! — досадно се намръщил Хенрих.

— Предупреждавам: ако не позвъниш в течение на половин час, — студено каза Вайс, — ще станеш съучастник в тяхното бягство.

— Да забравям за този разговор! — помоли Хенрих. — Наистина, не трябва да се изпитва един друг. Всичко това е празна работа.

— Не, всичко това е истина! Хенрих посегна към буталката с коаяк. Вайс задържа ръката му:

— Не, моля те.

— Правилно, — съгласи се Хенрих. — Да се напия сега би било страхливост.

Той закрачи из стаята, задържа се при масичката, върху която стоеше телефонен апарат. Без да сваля очи от Йохан взе слушалката.

Ръката на Йохан легна върху кобура. Хенрих, продължавайки

да го следи с очи, завъртя диска. Вайс вече стискаше пистолета, и, според това, как Хенрих набавяше номера, ръката му с пистолета се издигаше все по-високо.

— Ангелика, — каза в слушалката Хенрих, — бъдете любезна да извикате на телефона полковника. — И след минута продължи вежливо: — Считам за свой дълг да ви поднеса, хер полковник, своите извинения. Моят приятел се държа неприлично. Той беше просто лиян. И, разбира се, съжалява. Не, той беше много злосрамен и веднага си отиде. Отлично, така и мислех: очевидно той е привикнал към по-опростените форми на изложение идеите на фюрера. Да, разбира се. Приятелите моите уверения. . .

Емате поистине слушалката, Хенрих тържествено и подигравателно се усмихна. Лицето на Йохан беше бледно, на слепочията му бяха се появили капки пот.

— Сега ти повярвах, — каза Хенрих. Запита: — Като че ли, Йохан, не е така лесно да убием стар приятел? А няма ли можеше? Да?

— Надей ми, моля ти се, — Вайс кимна към буталката с коаяк.

— Значи, за тебе може, а за мене не може — това е несправедливо!

— Знаеш ли, Хенрих, колко щастлив съм сега?

(Следва)

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — В. Търново ул. „В. Левски“ № 11. ТЕЛЕФОНИ: Главен редактор 24-58; зам. гл. редактор 25-46; отдел „Партиен живот и пропаганда“ и „Низов печат и дописници“ 25-27; отдел „Селскостопански“ и „Култура, хумор и сатира“ 23-08; отдел „Икономически“ 31-25. Счетоводство 63-79; канцелария и фототрудишник 24-59; коректори и дежурен редактор 33-79.

Ф. П. П. „Димитър Найденов“ — Велико Търново